

Striden om denne Lovs Text, og den Kjender, hvilke Farer og hvilke Følger der kan ligge i denne Strid, den bærer selv det ene, udelte Ansvar. Ja, jeg kan slutte hermed.

S. Sager: Da jeg i Gaar begjærede Ordet, var det nærmest for at udtale mig om et Punkt, som i Mellemtiden imidlertid er blevet berørt af det ærede Medlem fra Rjøge (Sørup). Jeg ønsker at lægge et godt Ord ind for de midlertidige Finantslove i Umindelighed. Det gaar jo saadan her i Verden, at snart er det en Modesag at høve en eller anden Ting til Skyerne, snart at rive ubarmhjertig ned paa den. Det har i de senere Aar været en Modesag hos os at rive ned paa de midlertidige Finantslove. Man fortæller om dem, at de ere beklagelige, bedrøvelige, fordærvelige, ødelæggende, og Gud maa vide, hvad mere, ja endog, at de ere stridende mod Grundloven. Jeg for mit Vedkommende har den stik modsatte Opfattelse. Jeg tror, at de midlertidige Finantslove ved Tidernes Ugunst ere blevne det nyttigste og bedste Led i vort hele konstitutionelle Maskineri. At der under normale politiske Forhold i Reglen ikke vil være Anvendelse for dem, skal jeg gerne indrømme; men saaledes som de Tilstande ere, hvorunder vi leve, ere de i Virkeligheden den eneste Del af Mechanismen, som viser sig i Stand til at arbejde. Naar en Regering i et Land sætter sig som eneste Opgave, eneste Formaal, at regjere til Trods, for Parlamentet, saa følger det af sig selv at Landet kommer til at befinde sig i en permanent politisk Krise. Det er en Sygdomstilstand, hvorunder mangfoldige normale Funktioner nødvendigt bringes til at standse. Det kan saaledes lyde meget smukt, naar den høitærede Conseilspresident i Gaar udtalte med den Løstelse, som i dette Thing pleier at staa til hans Raadighed, at det er et uafviseligt Krav, at „alvorlige Statsinteresser“ ikke maa lide Skade derved, at der den 1ste April ikke foreligger nogen Finantslov. Det er et overmaade smukt Princip; det lyder meget høit; det er ligesaa høit, som om den høitærede Minister vilde sige, at det er et uafviseligt Krav, hvis Landet skulde komme i Krig, at ikke en eneste Mand maatte blive skudt. Man fører nu en Gang ikke Krig uden Mandesald, uden Eiendomstab, uden Ravage og Ruin. Man fører ikke en Kamp som denne uden Tab og Skade. Hele den politiske Tilstand, som dette Ministerium fremkalder her i Landet, er en eneste stor Lidelse for de alvorligste Statsin-

teresser. Men det, der dog har sat os i Stand til nogenlunde uskadt og nogenlunde fredelig hidtil at komme igjennem Brydningserne, det er just de midlertidige Finantslove. De have virket som et Palliativ, som det Middele, der har sat os i Stand til at rive de værste Storme af. Det viste sig saaledes i 1877 og atter i 1881. Det var de midlertidige Finantslove, som bar os igjennem de daværende Vanskeligheder. De have i hele denne konstitutionelle Sygdom spillet Rollen som Medicin. De ere den Dosis Kinin, der dog hidtil nogenlunde har været i Stand til at sætte Koldfeberen. Nu at give sig til at rase over og forbande Medicinen i Stedet for Feberen, det er ikke synderlig rationabelt. Der er i Virkeligheden Ingen, der har Interesse af at undergrave eller svække de midlertidige Finantslove, saaledes som vort politiske Liv er for Tiden. Ingen uden dem, der maatte ønske, at vore indre Kampe fra at være dog nogenlunde fredelige skulle gaa over til at blive ufredelige. At undergrave eller umuliggjøre Brugen af midlertidige Finantslove kan der kun være een fornuftig Hensigt med, og den er at søge at faae vor politiske Strid ført uden for Lovlighedens Grændser. Naar man hænger oppe under Taget, i et tyndt Reb, er der ingen fornuftig Mand, der benytter Leiligheden til at file i det for at se, hvormeget det kan taale. Det gjør kun den, der har en uimodstaaelig Lust til at prøve, hvad der er stærkest, enten Stenbroen eller hans Ribben. Jeg vilde nødig tro, at den høitærede Conseilspresident just skulde være besjælet af denne brændende Lust.

Men siger man, det er godt nok, at de midlertidige Finantslove praktisk set ere helligt og gavnlige; det maa dog erkjendes, at de stemme ikke med Grundloven. Der er noget behynderligt ved denne pludselige Omhed, der fra en vis Side yttres sig for Grundloven. Det er fra den Side, man ellers altid hører, at det er ganske ligegyldigt, hvad der er Grundlovens Mand eller Tanke eller Forudsætning; man skal holde sig til det rene Bogstav; Alt hvad der lader sig presse ind i Grundlovens blotte Ord, er fuldstændig lovligt. Nu er det fra denne Side man bliver bekymret, fordi Grundlovens „Tanke“ har været, at Finantsloven skal være færdig til 1ste April, og saa begynder man i den Anledning at fortælle os, at den Opfattelse, som lige fra vor frie Forfatnings Begyndelse har været gjældende, at det, som der har været Enighed om fra alle Sider at anerkjende for grundlovsmaessigt, at det er grundlovsstridigt!